

JANÁČKŮV EXPRES

Občasník
Základní školy
Janáčkově náměstí Krnov

www.janackovavlna@gmail.com

Z NAŠÍ LITERÁRNÍ DÍLNY

„Ledový muž“, „Zimní procházka“

STRÍPKY Z NĚMČINY
„UNSERE MODESCHAU“
STRÍPKY Z RECITAČNÍ SOUTĚŽE
V JAZYCE RUSKÉM

Obrázkové pozdravy žáků
II. stupně

Interview s paní učitelkou
Kamilou Lukszovou

Nikdo z nás
neví všechno,
ale snažíme se!
ZKOU MÁME IDIOMY
„JÁDRO PUDLA“
„SEDMÉ NEBE“
„KROKODÝLÍ SLZY“

ROČNÍK 15.
ČÍSLO 1.



MOTTO tohoto čísla

Janáčkova
expresu...



„Hvězdy jsou krásné,
protože je na nich květina,
kterou není vidět.
Poušť je krásná právě tím,
že někde skrývá studnu.“

Antoine de Saint-Exupéry



Janáčkův expres – občasník Základní školy
Janáčkovo náměstí 17 Krnov

Vydává: Základní škola Krnov, Janáčkovo náměstí 17,
okres Bruntál, příspěvková organizace

Redakce: Eli, Meli, Niki, Domča, Michal, Julie, Jakub, Verča,
Sam, Kája, Eli, Alex.

Vedoucí redakce: Mgr. Kamila Lukszová

www.janackovavlna@gmail.com

I nterview s ... našimi deváťáky



Téma: Podle čeho si vybírám střední školu?

Při výběru mi pomohla moje spolužačka. Hledaly jsme spolu na internetu střední školy v našem okrese. Snažily jsme se vybírat podle toho, čím chceme být, jakou práci chceme v budoucnu dělat. Já se rozhoduji mezi zdravotní sestrou a laborantkou jako jsou moje teta a sestřenice. Chtěla bych pomáhat lidem, ráda s nimi pracuji. Podala jsem si tedy přihlášky na tyto školy.

B. B.

Mně při volbě střední školy pomohl předmět Volba povolání. Paní učitelka s námi dělala různé testy osobnosti, na co se hodíme, jací jsme, co nám jde. V testech mi vyšlo, že jsem trpělivý a manuálně zručný, navíc mě baví auta, to je můj život. Takže jsem se rozhodl pro automechanika.

J. B.

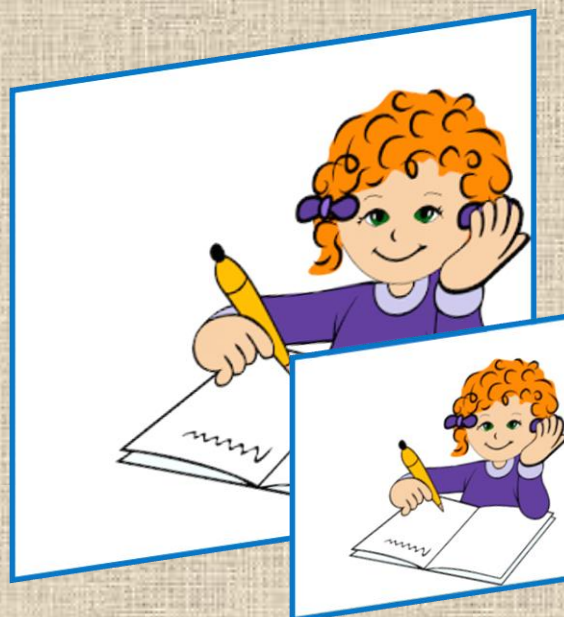
Hodně mi pomohlo probrat to doma s rodiči. Ale konečné rozhodnutí je samozřejmě na mně. Užitečný byl pro mě předmět Volba povolání, kde jsme si zkoušeli testy, na co se hodíme, jestli se hodíme na práci s lidmi, nebo na individuální činnost. Dlouho jsem přemýšlel, jak chci žít, abych byl spokojený. Představoval jsem si, že chodím každý den ráno do práce, co dělám, kam vlastně chodím. A to mě přesvědčilo vybrat si. Chtěl bych se věnovat ekonomice, mám rád matematiku, která mi jde velmi dobře. Uvidím, co bude dál. Držte mi pěsti.

B. Z.

Mnohokrát děkujeme žákům 9. ročníku za interview a přejeme jim ze srdce mnoho úspěchů u přijímacího řízení a hodně zdaru na vybraných středních školách.

Pro Janáčkův expres připravila R. R.

Zdroj obrázků: <https://pixabay.com>



Z našeho literárního okénka... aneb Co mám na srdci...



DOBRÁ DUŠE

podle Nelly Židové, Dominiky Petrošové a Dominiky Juroszové

Nastalo ráno. Mě jako vždy probudil můj budík. Nikdy na mě nezapomene. Je to spolehlivý kamarád. Vstala jsem a nachystala se na cestu.

Potom, co jsem se připravila, jsem se vydala ven. Krásné ráno, říkám si. Venku jiskřil mráz, všude bílo, ticho, jen pod mýma nohama křupe sníh. Jdu známou cestou, ale dneska si připadám jako ve snu, dnes je to tady nějak jiné než obvykle.

Hlavou se mi honí podivné myšlenky. Všechno kolem se třpytí, je to nádherné. Tedy, téměř všechno. Cítím se osaměle, a chybí mi moje odhodlání najít svého prince. Občas si říkám, k čemu spěchat, ale když si zase představím, jak by nám to spolu slušelo, jsem z toho celá naměkko. Počkat. Jak mě tohle vůbec mohlo napadnout? Princ? Jsem snad v pohádce? Na druhou stranu, už mi chybí něčí láska. A i já bych mohla naopak svoji lásku někomu dát. Přemyslím, kolik lidí má tajemství? No, asi hodně.

Já mám taky jedno. Svátky trávím sama, má to hodně výhod, a také své nevýhody. Koho potěším? Možná bych mohla věnovat dárky do dětského domova. Bude to skvělý nápad, říkám si, určitě udělám mnoha dětem radost.

Vydala jsem se do obchodu a nakoupila tam různé věci. Prostě, jen tak. Pak jsem všechno zabalila a naložila do auta. Jela jsem navštívit ten nejbližší dětský domov a dárky jsem rozdala tam. Je to skvělý pocit udělat někomu radost. Ty rozjasněné dětské tváře, to mi za to stojí.



Ledový muž

podle Tadeáše Zahradníčka

Zima převzala svou nadvládu. Mám ale raději teplo. Nevzdávám to a jdu se projít ven.

Najednou před sebou vidím ledového muže.

Prošel kolem mě bez povšimnutí a zanechal všechno bílé.

Jdu kolem třpytivého rybníku, připomíná mi zrcadlo. Všude je ticho a klid. Už dlouho jsem se necítil tak zvláště. Beránci utíkají po nebi, odvážná sova si kdesi v koruně stromu staví hnízdo a já cítím chlad. Děd Mráz přikrývá stromečky svou peřinou, také mě hladí po tváři a já už podruhé zatoužím po teple.

Vracím se domů. Jdu kolem spících stromů, které čekají na léto. Slunce svítí jako žárovka v zaprášené místnosti a sníh se snáší jako prach na čekající trávu. Kouzelná procházka je u konce, bylo to fajn, ale já jsem šťastný, že jsem už zase doma.



Víkendové zimní ráno

podle Elišky Toporské

Je víkendové zimní ráno. Čerstvě napadaná načechraná bílá peřinka se krásně blyští. Rampouchy ze střech visí jako lesklé vánoční ozdoby. Z dálky zní hlasitý smích dětí s kakaem v ruce a připravenou snídaní.

I Emily vstává. Je to dívenka nižší postavy s kaštanově lesklými vlásky a očičkama zelenýma jako jarní louka. Připomíná panenku. Emily zamíří k oknu. Zahlédne bílou peřinu a stromy oblečené do blyštivých šatů. Nádhera!

Emily vyběhla z pokoje ven do kuchyně za maminkou, před schody se opatrně zastavila a pomalu sešla dolů do přízemí. Vzala maminku za ruku a táhla ji k oknu, aby i jí ukázala to venkovní překvapení.

Vydatná snídaně je snědena a Emily se chystá ven. Nadšení z prvního sněhu narůstá. Honem vzít na sebe růžovou kombinézu, ještě černé kozačky a jde se! Křupkající sníh se propadá, Emily zkouší sníh rukama, mačká ho a vykouzlí malinký ledový míček.



Zimní noc

podle Petra Závodského

I v noci se dá projít parkem. A možná příjemněji než ve dne. Všude pohoda a ticho. Užívám si ten klid. Vidím padat sníh. Vločky se lehce vznášejí a tančí. Je to nádhera. Slyším vítr. Vločky vypadají jako diamanty, rampouchy jako nože, bělostný sníh pokrývá trávu. Ten běloučkový rozemletý moučkový cukr.

Stromy mi v tu chvíli připomínají skály. Nezlomné a pevné. Tito mocní stromoví muži odpočívají a vzpomínají na jaro a na léto. Vypadají jako nemocní. Kdy se uzdraví? Potok u našeho domu také zamrzl. „Až na kost.“ Už nikdo neslyší to známé probublávání. Mraky na obloze mi připomínají polštáře. Jak je všechno se vším spojeno v dobrém i ve zlém, napadá mě.



Kouzlo zimy

podle Michaela Fryše

Zima je období, které má svoje kouzlo, jako ho mají všechna období. Zimní kouzlo je ale dokonalé. Představuji si bílý třpytivý sníh, zasněžená krajina usíná, všude klid

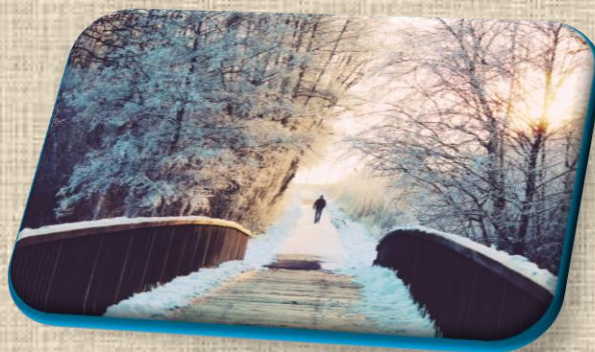
a tiše se vznášejí jemné vločky. Vydávám se na odpolední procházku. Cítím na tváři jemný vánek, lesní pěšiny jsou osamělé, je tady úplný klid. Sněží čím dál víc. Sněhová peřina začíná padat ze stromů, je tak těžká.

Vycházím z lesa a ocitám se na novém neznámém místě. Najednou si uvědomuji, že se den pomalu loučí. Vracím se zpět k životu. Mířím za světlem. Při zapadajícím slunci vidím v lampách tančící sněhové vločky ve večerním bezvětrí. Najednou se mi zdá, že brzy začne něco krásného. Slunce brzy zapadne, tak honem spát...



Kouzelná procházka

podle Lucie Palové



Nastala zima. Jedné noci začal hustě padat sníh... Když jsem ráno vstala, stromy byly pokryté bílou peřinou, že jsem je sotva rozeznala. Ze střech visely rampouchy ostré jako nože.

Přemluvila jsem mamku s taťkou, abychom šli společně s naším psem na procházku. Vydali jsme se do lesa. Líbilo se nám, že je vše schované pod sněhem. Najednou jsme spatřili zvláštního dědečka. Měl hůl, vousy a dlouhý bílý kabát. Chvíli jsme ho pozorovali. Ukázal svou holí na strom a ten se vzápětí pokryl krásnou cukrovou vatou, bylo to zvláštní a moc hezké. Připadali jsme si jako v pohádce. A třeba jsme i byli... Nastavuji ruku a do ní chytám tančící panenky. Rozpouštějí se mi v dlani. Pomalu se ochlazuje. V dálce se začala rozsvěcovat světýlka. Těším se, až se zabalím do deky, budu poslouchat praskání ohně a nechám si zdát o krásných Vánocích.



Přebásnění známých veršů

Hravě s Jaroslavem Seifertem Nikola K.

Za vložkou padá třpytná vložka
a letíc tiše, ptá se jí...
Za dveřmi čeká moje kočka
netrpělivě a v naději,
že najde svou šedou myšku
a pohladí ji po kožíšku.

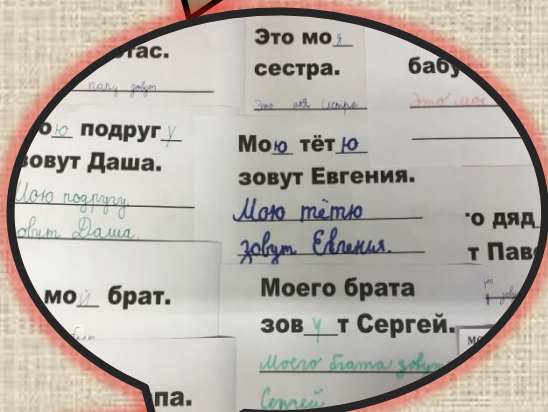
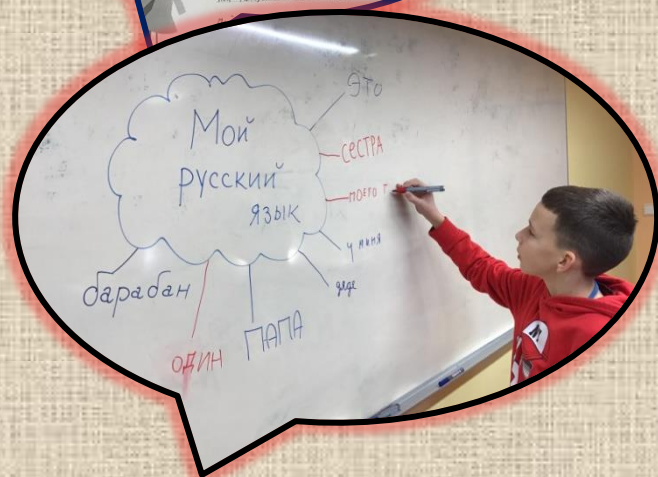
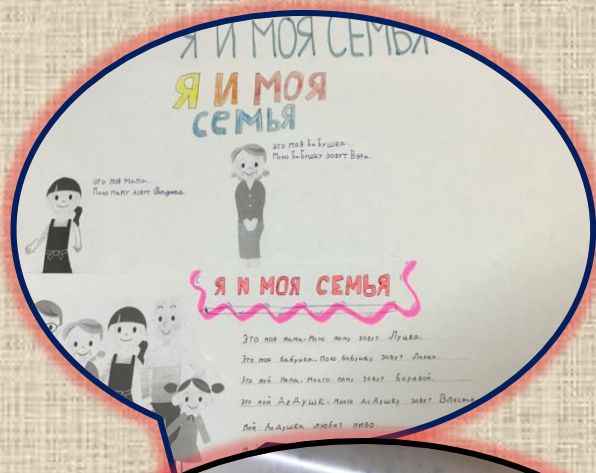
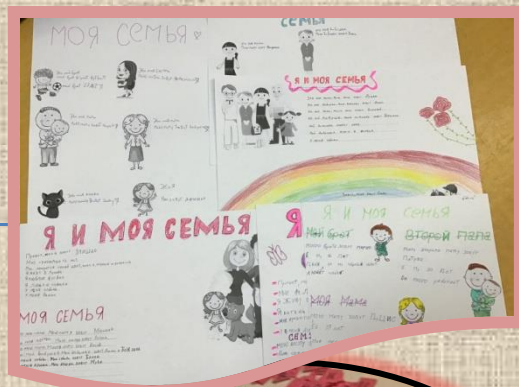


Na vlně s Jaroslavem Seifertem Markéta B.

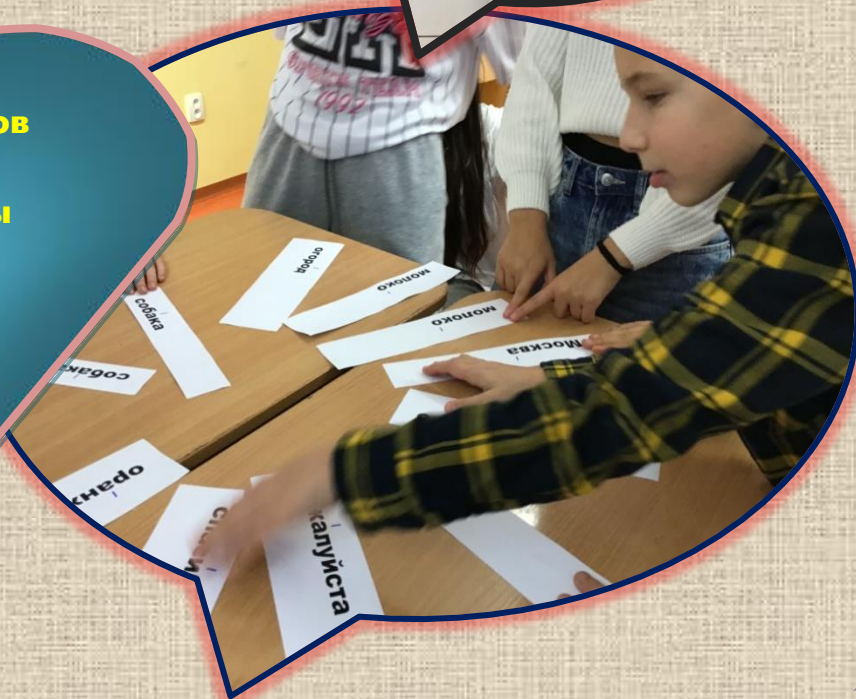
Za vložkou padá třpytná vložka
a letíc tiše ptá se jí...
Kdypak se už jara dočkám?
Snad se už květiny probouzejí.
Sníh pak změní se v kalužiny,
u cest v tmavé hroudy hlíny.
Už do ticha, už ve stíny
já čekám na své květiny.



Кolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem



„Сколько языков
ты знаешь -
столько раз ты
человек.“
А.П.Чехов



Это моя мама. Мою маму зовут Андрея.

Это мой папа. Моего папу зовут Ростислав.

МОЯ СЕМЬЯ

Это мой брат. Мой брат играет футбол.
Мой брат 27 лет.

Это моя сестра. Мою сестру зовут Вероника.

Это мой папа. Мою маму зовут Марк.

Это моя мама. Мою маму зовут Анна.

Это моя кошка. Мою кошку зовут Золушка.

Это я. Меня зовут Даниил.

Я И МОЯ СЕМЬЯ

Привет, меня зовут ЭЛИША.
Мне тринадцать лет.
Мне нравится синий цвет, белый и черный а розовый
Я живу в Кривоше
Я люблю футбол
Я люблю собак.
У меня собака.
У меня кошка

МОЯ СЕМЬЯ

Моя мама. Мою маму зовут Моника.
Моя сестра. Мою сестру зовут Алана.
Мой папа. Моего папу зовут Илья.
Моя бабушка. Мои бабушки зовут Дина и Боря.
Моя собака. Мои собаки зовут Бяля.
Моя кошка. Мои кошки зовут Мухи.

Я И МОЯ СЕМЬЯ

Мой брат
Моего брата зовут Марио
Ему 16 лет.
Любит сестру черным цветом.
Любит спать

МОЯ МАМА

Моя мама зовут Луция
Ей 37 лет
Моя мама беременная

Моего второго папу зовут Патрик.
Ему 30 лет.
Он много работает

Моя сестра
Моего брата и
Моя маму зов
Моего папу зов

Я И МОЯ СЕМЬЯ

Привет, Мо
МНЕ 14 лет
Я живу в
Я катаю
Мне нравится
У меня до
МОЮ СЕСТРУ з
Моя мама беременная
Моя сестру
Моего брата и
МОЮ МАМУ зов
Моего папу зов

Я люблю свою семью.

Я люблю свою семью.

I n t e r v i e w s ...



Paní učitelkou
Mgr. Kamilou Lukszovou

Paní učitelko, prozradte nám, čím jste chtěla být, když jste byla ještě malá?

Když jsem byla ještě hodně „malá“, snila jsem o tom, že budu paní doktorkou, také jsem se nějakou dobu chtěla stát detektivem. Nakonec jsem se však rozhodla pro učitelství jazyků. Inspirovaly mě mé paní učitelky na základní a střední škole. A protože mi jazyky šly, věnovala jsem se dále jejich hlubšímu studiu. Cítím, že jsem se rozhodla správně, je to nádherná práce. „Kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem.“

Které předměty vyučujete?

Vyučuji češtinu, jazyk ruský a jazyk německý.

Co se Vám na Vaší práci ve škole nejvíce líbí? Co ráda učíte?

Práce s dětmi je vzájemně obohacující a krásná. Líbí se mi, když je vyučovací hodina založena na spolupráci se žáky, když se žáci se zájmem ptají, vzájemně si učivo vysvětlují, podporují se a mají radost ze svých úspěchů a posunů. Ráda je sleduji a dělám jim průvodce na cestě za vzděláním. Jazykem českým, němčinou a ruštinou „žiji“ a snažím se ve svých žácích probudit zájem o tyto předměty, aby poznali, že „učení nemusí být mučením“, ale v podstatě zábavou a příjemným zážitkem. Řídím se citátem: „Smích je branou a úsměv dveřmi, jimiž se dá do člověka propašovat mnoho dobrého.“ Když se děti učí s radostí a nadšením, je to skvělý pocit.

Který vyučovací předmět patřil v době Vašeho dětství k Vaším oblíbeným a proč?

K mým oblíbeným předmětům patřil jazyk český, jazyk ruský a němčina. Ale měla jsem ráda také zeměpis. Bavilo mě představovat si města a země, o kterých se učíme. Za zajímavou jsem vždy považovala rovněž chemii, doslova jsem „hltala“ chemické vzorce, minerály, vitamíny a neutralizaci kyselin s hydroxidy.

Jaká barva patří k Vaším oblíbeným? Kterou květinu, strom, zvíře máte nejraději?

Mám ráda všechny odstíny modré barvy, z květin růži, neboť žije na naší planetě již 35 miliónů let, využívá se v tradiční medicíně a je symbolem trpělivosti, nevinnosti a lásky. Co se týče stromů, vždy vzhlížím k borovici, jelikož dokáže žít v náročných podmínkách, olej borovice lesní povzbuzuje nervový systém, snižuje únavu a pomáhá bojovat proti stresu. Ze zvířat obdivuji vlastnosti slona. Je schopen projevit žal a soucit, sloni vzájemně spolupracují, pečují o své potomky a mají silné rodinné vazby. Slon je symbolem štěstí, trpělivosti, paměti, jednoty a společenství. Četla jsem, že sloní mozek je hodně podobný tomu lidskému, sloní mozková kůra má tolik neuronů jako máme my, lidé.

„Životapohled“ paní učitelky

Jsem ta, co -tančí s vlky-

K mým velkým koníčkům patří hudba, tanec, kreslení, plavání a lyžování.

Miluji své blízké.

Ráda naslouchám šumění moře.

Pohlazením po duši je pro mě upřímný dětský úsměv a procházka krajinou.

Ve volných chvílích diskutuji o všem možném se svým synem nebo čtu knihy s psychologickou tematikou, zajímá mě forenzní psychologie.

Bolí mě setkání s bezohlednými sebestřednými lidmi. Nemám ráda násilí, pomluvy a nespravedlnost.

Líbí se mi, když si lidé pomáhají a respektují se navzájem.

V životě se řídím arabským příslovím „Neházej všechny do jednoho pytle, neuzdvihneš ho.“

Vím, že v každém z nás je kus obrovské dobroty.

Jsem hypersenzitivní jedinec, který neustále nasává emoce druhých.

Rozumím malé mořské víle z Andersenovy pohádky.

Kdybych potkala Lorelei, zeptala bych se jí: „Proč...?“

Odpočívám při hudbě Craiga Armstronga Balcony Scene Romeo and Juliet.

Obdivuji pana spisovatele Alana Marshalla za mistrovské vyjádření víle k životu.

Věřím, že dobré srdce a zdravý rozum v životě vždy vítězí.

Snažím se, abych byla každý den druhým užitečná a můj život měl smysl.

Zastávám názor, že být laskavým a slušným člověkem není slabost, nýbrž obrovská vnitřní síla.

K mým oblíbeným citátům patří tato moudra:

„Štěstí je tvá radost, jež nepřináší druhým smutek a žal. To je pravé štěstí. Všechno ostatní je jen sobectví.“ Princ Bajaja, 1971

„Soucit s přítelovým utrpením cítí každý. Těšit se však z úspěchů přítele, to vyžaduje velmi ušlechtilou povahu.“ Oscar Wilde

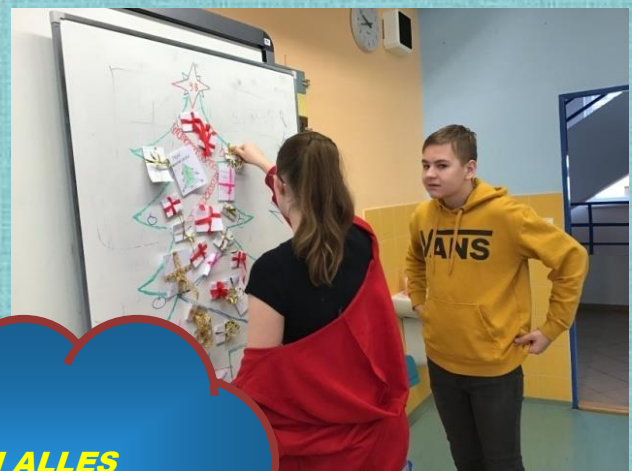
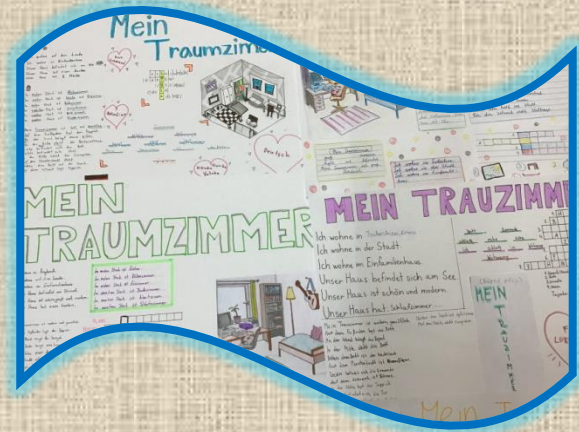
Děkujeme mnohokrát naší paní učitelce Kamile Lukszové za interview a přejeme jí mnoho pevného zdraví, úspěchů a štěstí v osobním i profesním životě!

Pro Janáčkův expres připravila E. H.
Zdroj obrázků: <https://pixabay.com>



W ^{Pro}ir lernen Deutsch

Wir erinnern an...



**WIR WÜNSCHEN ALLES
GUTE, VIEL GLÜCK, VIEL
GESUNDHEIT, LIEBE,
VIEL ERFOLG UND VIELE
FREUDE!**

Für Zeitschrift Schüler aus 9. B
Foto: Michal Krzák

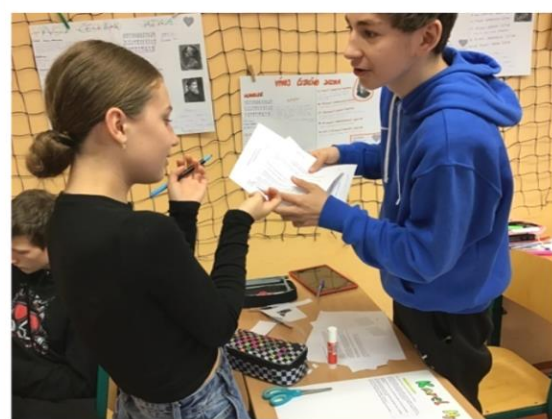


S třípky z projektového týdne!

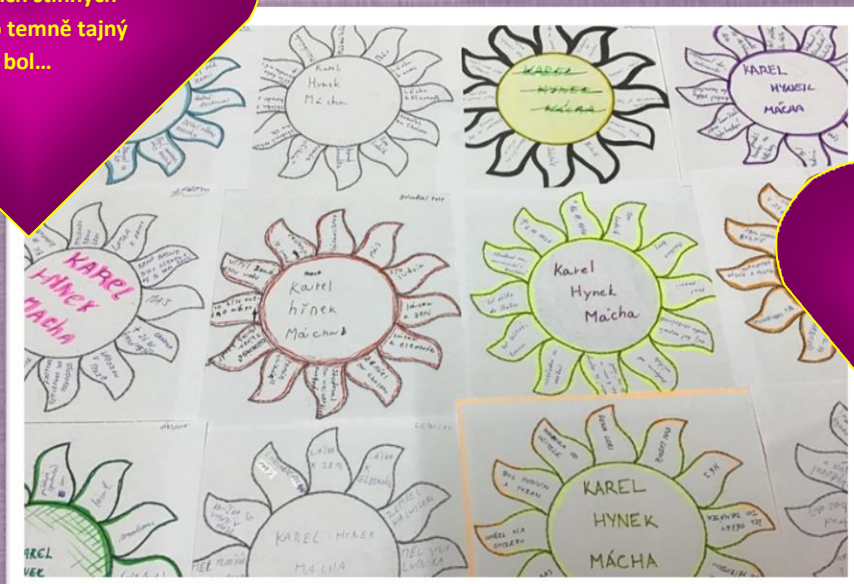
Cupíné lúny krásná
tváť —
tak bledě jaaná,
jaaná bledá,
jak milence milénka
bledá —
ve růžovú vzplanula
zář...

„Někdy tři, čtyři slova jak uzavřená skříňka
chovají celý poklad myšlenek.“

KAREL
HYNEK
MÁCHA

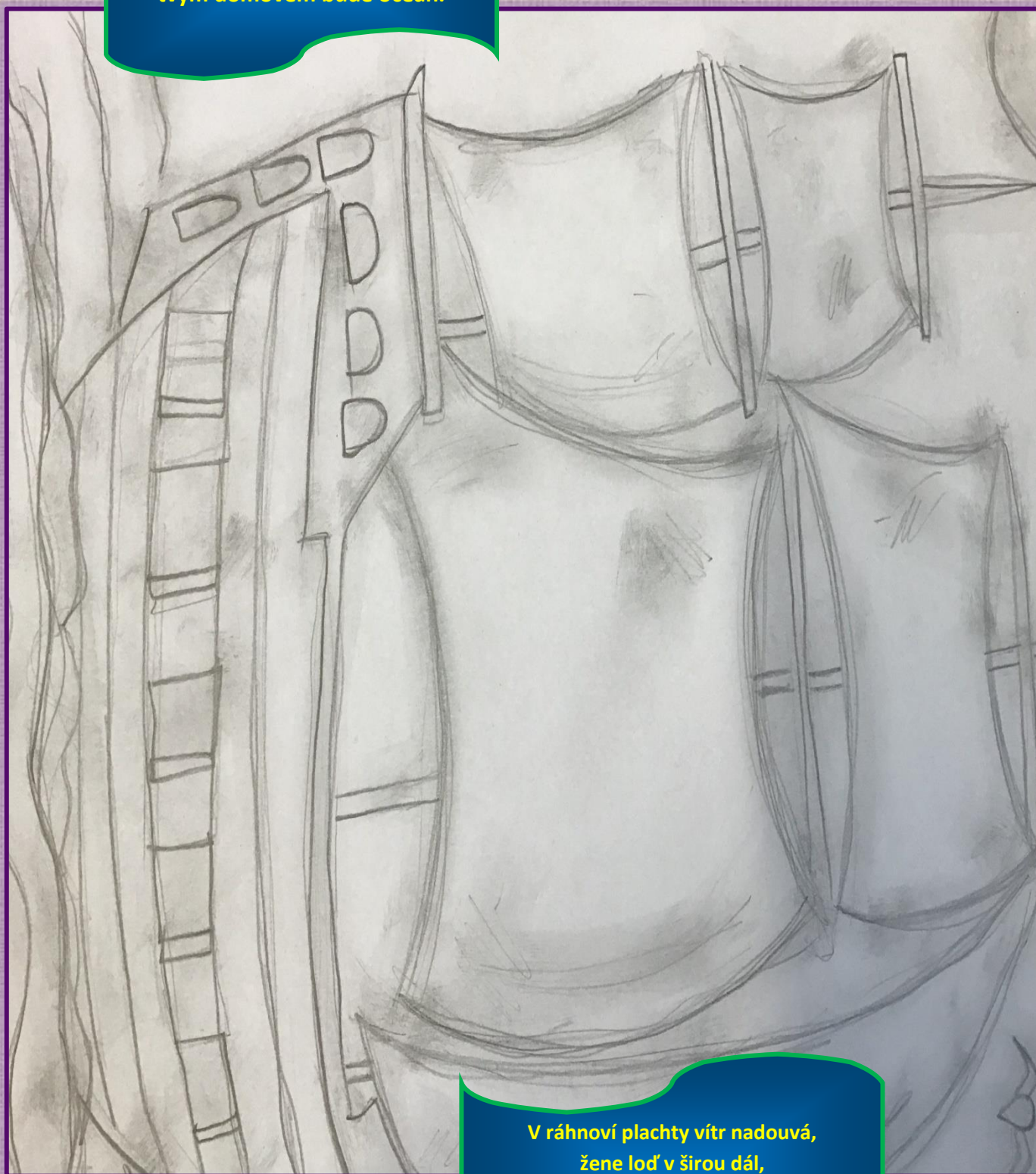


Jezero hladké
v křovích stinných
zvučelo temně tajný
bol...



Byl pozdní
večer – první
máj –
večerní máj –
byl lásky čas.

Vzhůru na palubu, dálky volají,
vítr už příhodný vane nám.
Tajemné příběhy nás teď čekají,
tvým domovem bude oceán.



V ráhnoví plachty vítr nadouvá,
žene loď v širou dál,
kolébá boky plachetnice,
jak by si s ní jenom hrál.

„Vzhůru na palubu“ zve
Janáčkův expres třída 9. C



Прощай, свободная стихия!
В последний раз передо мной.
Ты катишь волны голубые,
И блещешь гордою красой.



Жили-были дед да баба.
И была у них курочка
Ряба. Снесла курочка яичко...



Мы любим читать народные сказки,
юмористические рассказы
и стихотворения.

N

**ikdo z nás neví všechno
ale snažíme se!**

**DNES SI HRAJEME
S IDIOMY**

1. Co znamená, když se řekne... -PŮJDEME K „JÁDRU PUDLA“-?

(**Správná odpověď:** Jít k jádru pudla znamená pochopit nějakou podstatu, odhalit léčku či skrytý smysl nějaké věci.)

Eva: Nevím, to jsem nikdy neslyšela.

Valča: Když češeš pejskovi chlupy, tak ho drbeš až na hlavě.

Petr: To je nějaká sranda, že?

Nella: To je asi vyprávění o psím rodokmenu nebo tak.

2. Co se myslí tím, když se řekne... – JSEM V SEDMÉM NEBI-?

(**Správná odpověď:** „Jsem v sedmém nebi“ znamená doslovně „Jsem šťastný.“)

Eva: To znamená, že je rád na světě.

Valča: Nevím, jak to mám říct, asi je daleko nebo tak.

Petr: Cestuje do dalekých zemí, je to cestovatel, nebo si prostě vymýšlí.

Nella: Ten, kdo to říká, je šťastný.

3. Co míníme tím, že někdo -RONÍ KROKODÝLÍ SLZY- ?

(**Správná odpověď:** Kdo „roní krokodýlí slzy“ předstírá falešný pláč.)

Eva: Asi moc pláče.

Valča: Pláče jako krokodýl, asi je naštvaný a nebezpečný.

Petr: To jsem už slyšel, znamená to, že je někdo falešný. Předstírá, že pláče.

Nella: To je falešný pláč, prostě nebrečí.

4. Co znamená, když někdo ... -CHODÍ KOLEM HORKÉ KAŠE-?

(**Správná odpověď:** Vyhýbá se něčemu důležitému, co by měl říci nebo řešit.)

Eva: Má hlad, ale nemůže se najíst.

Valča: Čeká, až bude lepší příležitost.

Petr: Bojí se jíst, asi to jídlo, ta kaše, není jeho.

Nella: Nechce nebo nemůže udělat to, co by měl.

Uč se s Expresíkem aneb Nebojme se češtiny!



DNES HLEDÁME
STOPY CHYB



DETEKTIVOVÉ

ÚKOL: Najdi PĚT SLOV s pravopisnou chybou:

Letní prázdniny pomalu končily. Uvědomil jsem si, že letos mně nevšední zážitky zcela minuly. S kamarády jsme se okamžitě shodli na tom, že je čas na změnu. Nápadů, jak strávit poslední srpnový víkend, bylo mnoho. Někdo se chtěl vydat na vysokohorskou túru, jiný navrhoval sjet řeku proslulou nevyspytatelnými jezy.

Nakonec jsme se rozhodli přenocovat na blízké zřícenině starobylého hradu. Ihned jsme vyrazili. Na nádvoří jsme rozdělali oheň, a jakmile se setmělo, začali jsme si povídat historky o tajuplných bytostech. Náhle jsme uslyšeli hrůzostrašné zvuky a na zbytcích hradních stěn se objevila tajemná silueta. S hlasitým řevem jsme pelášili pryč od nebezpečí. Na toto dobrodružství jsme nikdy nezapoměli.



Pro Janáčkův
expres K.L. ČJ

ŘEŠENÍ:

1. MĚ /1.řádek/
2. TÚRU /3.řádek/
3. NEVYZPYTATELNÝMI /4.řádek/
4. BLÍZKÉ /5. řádek/
5. NEZAPOMNĚLI /poslední řádek/

S

třípky
ze školního

rádia Hifič

ŘEŠÍME LOGICKÉ HÁDANKY

Kolikrát se dá odečíst číslo 5 od čísla 30?

A tady je naše odpověď:

Číslo 5 se dá od čísla 30 odečíst jen jednou, pak se bude odpočítávat již od čísla 25.



SVÁTEK ZAMILOVANÝCH

Jak zní slovo **LÁSKA** v jiných jazycích?

Tak například v italštině je to **AMORE**.

V němčině **Liebe**.

V ruštině **ЛЮБОВЬ** / čti LJUBOF/

*Slyším to, co jiní neslyší,
bosé nohy chodit po plyši.*

*Prcháváje někdy od lidí,
vidím to, co jiní nevidí.*

*Lásku, která oblékla se v smích,
skrývající se v řasách na očích.*

Takové krásné verše Jaroslava Seiferta, ale i další můžete v těchto dnech často slyšet!

Vždyť je svátek zamilovaných!



**HÁDEJ S NÁMI,
CO JE TO?**

**ŘEŠENÍ HLEDEJ
V
PŘESMYČKÁCH**

A: Sedí babka kulatá, má sto sukní ze zlata. Když ji jednou vysvléct zkusíš, rozplakat se přitom musíš. Co je to?

B: Pokud je stejná kniha na policiče čtvrtou zleva a šestou zprava, kolik knih je na policiče?

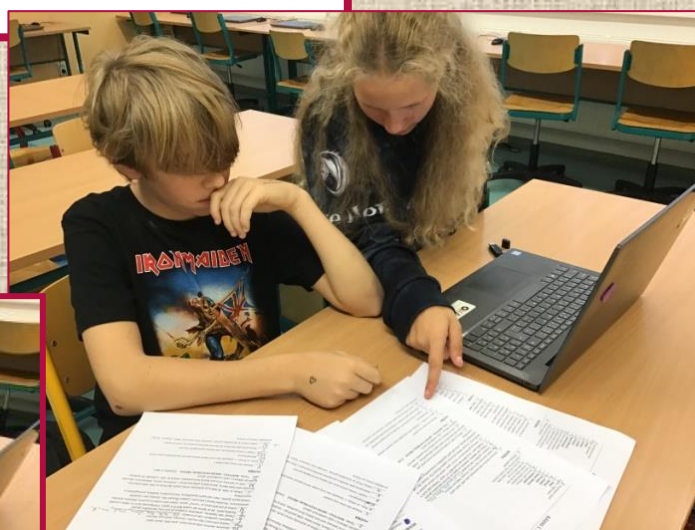
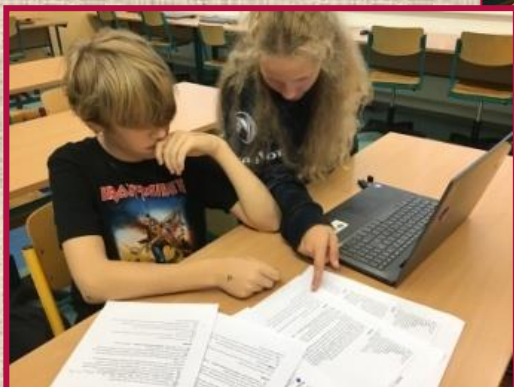
C: Co je vždycky před tebou, ale nemůžeš to vidět? Co je to?

ŘEŠENÍ JSME PŘIPRAVILI DO PŘESMYČEK

A: EIULCB

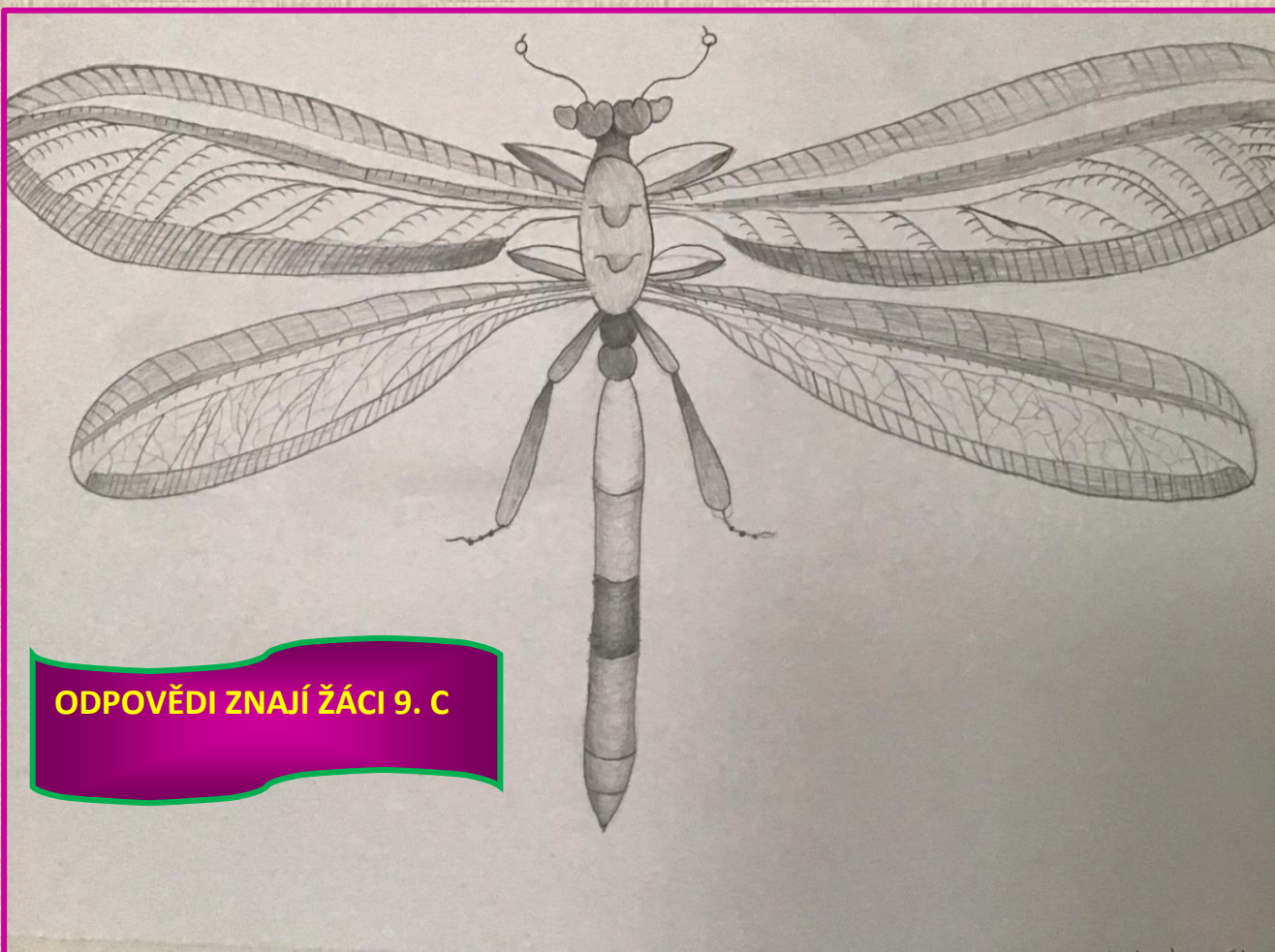
B: ĚVDT

C: OUUOSDTCBN



Pro Janáčkův expres věnují moderátorky rádia Hifič

**FANTASTICKÁ ZVÍŘATA?
A KDE JE NAJÍT?**



ODPOVĚDI ZNAJÍ ŽÁCI 9. C

**Umělecké
pozdravy**

**Ksenie
Vorobjovové**





Bankai

Bankai

Bankai

„DOMOV“

POZDRAVY ZE 7. B

